

1858-06-14

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Mariane af Mecklenburg-Strelitz

Dronning Victoria af Storbritannien og

Irland

John William Bottomley

Thomas Creswick

Elizabeth Eastlake

Augustus Leopold Egg

William Powell Frith

Edwin Landseer

Harriet Elizabeth Leveson-Gower

William Mulready

Henry Petty-Fitzmaurice

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann reflekterer over udbyttet af sit ophold i London og planlægger allerede det næste. Hun har deltaget i et middagsselskab hos den fremtrædende maler William Powell Frith, der sørgede for at introducere hende for en række væsentlige kunstnere, alle medlemmer af det engelske akademi.

TRANSSKRIFTION

London (meget varmt) den 14de Juni 1858

Min elskede Adolf

Jeg modtog iforgaars Dit kjære Brev fra 8de Juni og takker Dig for dets elskelige Indhold. Jeg benytter mig af Din Tilladelse til endnu at blive i London 8 Dage længere, Da mine Forhold her, uden at jeg har solgt mere siden jeg skrev Dig til, bestandig mere og mere gunstig udvikler dem. Jeg betragter mit Ophold her, i dette Aar, kun som et Forberedelses Trin og er temmelig sikker paa, at naar jeg i næste Aar i rette Tid thi jeg var kommet for seent for i Aar vil komme igjen, saa vil jeg uden al Tvivl faae et betydeligt Udbytte for min Umage iaar, det siger baade Bottomley¹, Lady Eastlake², Frith³ og andre. Du kan ikke tænke Dig en mere elskværdig [2] ladylike og hjertelig Personlighed som denne elskelige Qvinde der har fattet en sand Forkjærlighed for mig. Jeg nyder fortiden meget – paa Konstens Vegne, – der gaaer ikke nogen Dag, at ikke Londons herrligste Konstskatte aabnes for mine glædedrukkne Øjne, og at jeg nyder og bæver ved at see disse mageløse Mesterværker for hvilke jeg andægtig og henrykt i Aanden bøjer mine Knæer. Kunde jeg kun nyde Alt dette med Dig Du elskede Ven. Men Du følger dog i Tanken bestandig med mig og dit sidste Brev er altid i min Lomme og hver Morgen og hver Aften trykker jeg det mange mange gange til mine Læber.

[3] Det er vist min Adolf at jeg har meget at bære men det er ogsaa vist igjen at jeg frem for Mange er velsignet med megen Glæde og megen Lykke, frem for alt med Din Kjærlighed og med Børnene! Men saa har jeg ogsaa Gud inderlig at takke for den Godhed den Velvillie og det hjertelige Imødekommen af de bedste og betydeligste Mennesker, jeg kunne sige det samme om mine Forhold i Danmark som om London, kun troer jeg at jeg for Fremtiden vil kunde stole meget paa de bedste Konstneres Velvillie her, London er so stor, og Midlerne saa uhyre. Konstnernes Priser her saa store, saa at

[4] jeg endnu ved at opnaae meget ikke kommer dem i Vejen uden jeg skulde blive Løvinde, og dette attraaer jeg ikke stræber jeg ikke efter og vil

jeg derfor vist heller ikke opnaae. Troe mig Adolf at jeg med Tid og Taalmod med Flid og Alvor vil kunde naae (Alt hvad jeg vil) meget og tilkjæmpe mig den frie Stilling som jeg baade behøver og ønsker. Jeg troer endog at jeg kan blive et meget hjælpsom Trin for Dig hvis Du vil benytte det, men om al dette skal vi tale mundtlig. Det bedste er at jeg ikke et Øjeblik fortryder min Reise min Umage, og at der i hvert Tilfælde er ønsket meget ved den.

[5] Hos Dronningen⁴ var jeg forrige Løverdags den 12de, og hun var meget naadig mod mig, dog troer jeg neppe at hun kjøber noget fra mig. Ogsaa Hertuginde af Mecklenburg Strelitz⁵ er fortiden her, og vil interessere sig for mig. Mine Billeder bliver udstilte hos Hertuginde af Sutherland⁶ naar jeg er reist, (disse som ei er udstilte i det franske Galleri⁷) Jeg var forrige Løverdags til Middag hos Frith, som gav det Mig til Ære, for at forestille mig til flere Royal Academicians (Medlemmer af Akademiet her) Du maae endelig see at Sir Edw. Landseer⁸ Frith Creswick⁹ og Augustus Egg¹⁰ og Mulready¹¹ bliver valgte til

[6] Academiske Medlemmer i Kjøbenhavn. Vi har ikke saa betydelige Mestre hos os hverken i Tydskland heller ikke i Danmark, og vil Du skaffe Dig og mig Venner for bestandig blandt disse betydelige engelske Kunstnere, saa maae Du endelig ikke forsømme Leiligheden at give dem denne Udmærkelse paa hvilken der sættes Priis her jeg ogsaa maae blive det. Lad dem saa blive rasende om de vil derhjemme. Jeg venter ingen Ting hjemmefra, bryder mig heller ikke mere derom,

[7] jeg vil arbeide flittig ydmyg uafhængig af danske Domme og fri — og vil maaskee engang i Tiden faae Leilighed at takke den Danske smaaelige Aand at den har modarbejdet mig, til at jeg kunde stræbe efter det Bedste, og udvikle mine Kræfter.

Ved at sammenligne mine Billeder baade ved mit Billede¹² hos Marquis Lansdowne¹³ (som er et deiligt, harmonisk og gennemført Billede) følte jeg i Sandhed stor Veemod over at have tabt denne Bred[d]e og Frihed som betegner dette Billede (dette skylder Danmark mig) og jeg vil i Rom stræbe efter at forene de gode Qualiteter som jeg skylder mit Ophold i

[8] Danmark med den tabte Frihed som betegner denne tidligere Periode: Jeg har igaar sammenlignet mine udstillede Arbejder med de franske Billeder, og har derved opdaget Mangler hos mig og de Franskes Dygtighed i Massernes Behandling som jeg vil stræbe efter. Jeg er vist paa, at denne Reise har været meget nyttig for mig i mange Henseender, kun ikke for mit Tøj thi jeg kommer temmelig lurvet hjemme det Meeste af mit Tøj er slidt, og det var rigtig godt at jeg havde alle de gode Kjoler med, thi der var hverken for mange heller ikke for gode. Nu vil jeg i Danmark og

Rom nøjes med Stumperne, thi jeg kjøber ingen Ting nyt før til næste Foraar. Kun Strømper og lidt af Sommertøj til Børnene og Dig bidrager jeg med.

Jeg seer med Lady Eastlake Londons herrligste Konstskatte¹⁴. Lev vel Din Elise.

Bottomley¹⁵ er et kjærligt, herrligt Menneske. Du skulde skrive ham et kjærligt lille Brev, det fortjener han og sætter højlig Priis derpaa.

---

¹ John William Bottomley

² Elizabeth Eastlake

³ William Powell Frith

⁴ Dronning Victoria

⁵ Mariane af Mecklenburg-Strelitz

⁶ Hertuginde af Sutherland

⁷ The French Gallery, drevet af kunsthändler Ernest Gambart.

⁸ Edwin Landseer

⁹ Thomas Creswick

¹⁰ Augustus Egg

¹¹ William Mulready

¹² Opført i kataloget over Markisen af Lansdownes samling som nr. 251: Polish Exiles, dog fejlagtigt tilskrevet Pauline Steinhäuser. Se Catalogue of the Collection of Pictures belonging to the Marquess of Lansdowne, K.G. at Lansdowne House, London and Bowood, Wilts, 1897 London. Beskrivelsen i kataloget er identisk med Jerichau Baumanns maleri, der på dansk har titlen En polsk familie på ruinerne af deres afbrændte hus. Nuværende opholdssted ukendt

¹³ Markisen af Lansdowne

¹⁴ Elizabeth Eastlake introducerede Jerichau Baumann til en række gallerier og private samlinger. Det fremgår af breve fra Eastlake til Jerichau Baumann i 1858, der findes tilgængelige i Bakkehussamlingen.

¹⁵ William Bottomley

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

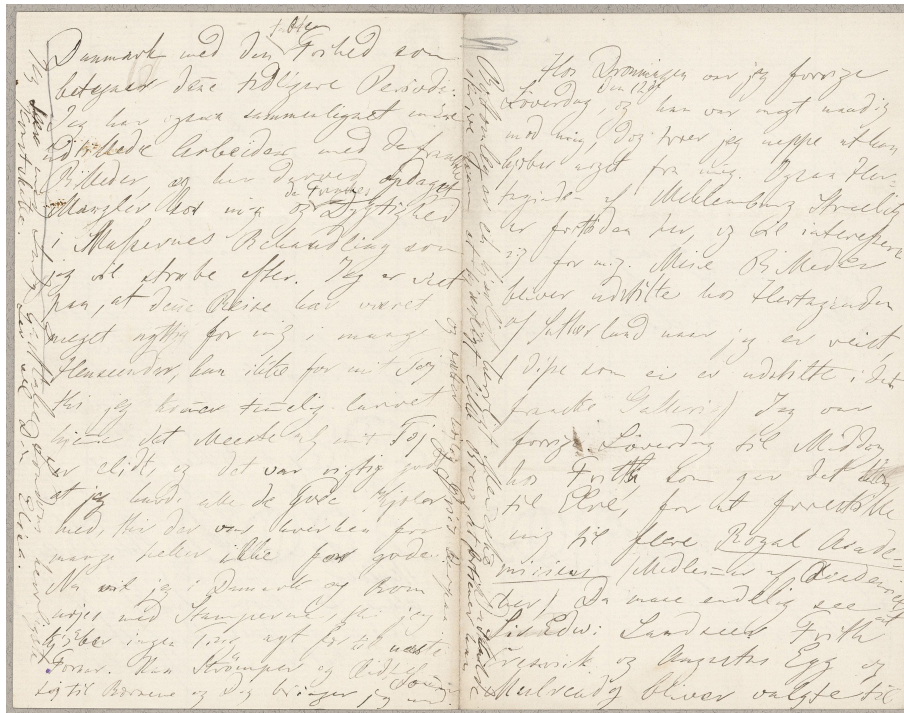
NY CARLSBERGFONDET

Jeg ender ved at opsætte meget
vilde huse og den i Sjælland ender
jeg skalde blive i Sverige, og
ikke atkomme jeg ikke strøvel
jeg ikke efter 3 al jeg derfor
vort heder ikke opsætte. Troe
mig idell at jeg med T. D. og
Therlow med F. C. og ^{alt hvad jeg vil} ~~alt hvad jeg vil~~
vil kunde værelse ^{alt hvad jeg vil} ~~alt hvad jeg vil~~
telligdunge mig den fine stilling
som jeg både behøver og tænkes.
Jeg tror endog at jeg kan blive
det meget lykkeligvis. Troe for
D. D. hvis De vil benytte det
me o - al dette skal vi
pale unavtlig. Det bedste
at jeg stille at Øjeblik fortræde
som Pæse min Uvage, og at
der i hvert Tilfælde er end
meget ved den.

Londonsaget manden 14 de Juni 1858
Respon
Min elskede Walf
Jeg modtog ifjorrens D. D. gave Brev
fra gode Juni og taler D. D. for det
elskelige ch. D. D. Jeg tænkte mig
af Din Tildelste og enden at
blive i London 8 Dage længere.
Der mine forhold kan uden at
jeg kan sagt mere i den g. i den
skrev D. D. til, beständig mere og
mere gunstig indvirkning. Jeg
betragter mit Ophold her; dette
kan, kan som et forberedelse
og er temmelig rigtig nok, at
jeg i næste år. etter T. D. H.
Jeg var lovet for sent for.
Der vil blive rojen, men vil jeg
uden al Tvivl føle et betydeligt
Vedtagte for min Uvage som, for
og for både Bokenlyd og for
F. C. og andre. De kan ikke
hente D. D. mere ukendelig

bedrøvelig og høitidelig Besvarelse
den Dine ædelige Brevet der
har faldet en sand Forbavdelse
for mig. Jeg ved for tiden meget
for Konstens Sog, — der gives
ikke nogen Digt, at ikke Læres
men dogte Konstværk saltes
for mine glædesdrukkne Øjne,
J at jeg nyder og lærer ved
at see Dine mange gode Mestervær-
ker for hvilke jeg and agtstog
og beundret; Anden bliver mine
Kamre. Kan du jeg her og de
alt dette med Dine D. alskede
Vn. Men Du følger Dig -
Tanker bestandig med mig
Dit bedste Brev er altid i min
Lære og hvor stor og hvor
offen at gik jeg det mange
mange Gang til mine Læber.

Det er vist mig Adoff at jeg
har meget at bare, men det er
og en ist igen, at jeg frem
for mange er velkommet med
meget Glæde og megen Lykke,
frem for alt Dine Gæstgiver
og Brevene! Men den
har jeg ogsaa Gud vnder sig
at takke for den Gæstgiver
den Velvære og det gæstgiver
midlerne af de bedste og
bedste Kunstværk, jeg har
lige vel set om mine Forløb
i Danmark som i London
kun tror jeg at jeg for Frem-
tiden vil vende alle meget
de bedste Kunstværk selv
her i London er is stor, og
de flere kan gylde. Konstnere
Priser her is stor, men at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Altid med den bedste
Kobenhavn. I. Der er ikke
en betydelig skulptur hos
os her, og det er heller
ikke i Danmark, og vil
ikke være muligt at
forberede sig på det
betydelige ingeniørarbejde
der nu er endelig i
den danske Admirationens
hænder. Der er ingen
der kan blive det.
Lad dem være, og
der vil der være ingen
Ting at gøre, og der er
heller ikke mere at gøre.

Jeg vil arbejde flittigt
for at gøre det
og vil arbejde
for at gøre det
Lad dem være, og
der vil der være ingen
Ting at gøre, og der er
heller ikke mere at gøre.

Jeg vil arbejde flittigt
for at gøre det
og vil arbejde
for at gøre det
Lad dem være, og
der vil der være ingen
Ting at gøre, og der er
heller ikke mere at gøre.